

Studium Muzyki Współczesnej w AOIA

22 maja (wtorek) w godz. 19:00 w Akademickim Ośrodku Inicjatyw Artystycznych w Łodzi odbędzie się Studium Muzyki Współczesnej. Wystąpi Bogusław Schaeffer (ur. 1929) - polski kompozytor, dramaturg, grafik i czołowy przedstawiciel polskiej awangardy muzycznej. Zaprezentuje utwory takie jak: Assemblage (1966), Symfonia elektroniczna (1966), Heraklitiana (1970). Imprezę poprowadzi i poprzedzi Wykładem Zbigniew Ziółek. wstęp kosztuje 5 zł.

Studium Muzyki Współczesnej to niezwykle ważne wydarzenie - jedyny cykl w Polsce poświęcony muzyce współczesnej FLUXUS'a - nurtu związanego z niezależną kulturą - objawiającą się szczególnie mocno w muzyce eksperymentalnej. Rozpoczęła ona swe triumfy już w latach 50-tych zeszłego wieku i króluje w swej innowacyjnej formie do dnia dzisiejszego. W tym okresie, ze względu na PRL-owską cenzurę dokonania kompozytorów były praktycznie nieznane. Wciąż mamy do czynienia z efektami tego wyniszczającego procesu, choć paradoksalnie, często nie zdajemy sobie sprawy, że poznawaliśmy utwory tego nurtu z innych źródeł. Jego czołowi kompozytorzy (jak np Philip Glass, Michael Nyman, czy Louis Andierssen) tworzyli bardzo często współczesną muzykę filmową, opery czy kompozycje niezależne.

Serdecznie zapraszamy do poznania nieznanych faktów z historii muzyki, a tym samym świadome uczestnictwo w sztuce, której oryginalność i świeżość „przykrywa” dokonania współczesnych eksperymentatorów. Studium Muzyki Współczesnej zajmuje się omawianiem i prezentowaniem muzyki komponowanej po 1950 roku. Nowocześni kompozytorzy burzyli dotychczasowe układy pojedynczego dźwięku i jego wszystkich parametrów, sięgając jeszcze głębiej, do najswobodniej pojętej i niczym niezdeterminowanej materii brzmieniowej. Nowa awangarda uznała, że wszelkie podziały oktawy na stopnie jak i samo tradycyjne pojmowanie dźwięku jest umowne. Nie ma powodu, aby traktować je jako jedyne i nienaruszalne, gdyż obok układów tonów prostych istnieją inne, złożone zjawiska akustyczne zaliczane potocznie do kategorii szmerów. Przewartościowano pojęcie formy muzycznej, procesu pracy twórczej, jak i rolę kompozytora w kształtowaniu zjawiska dźwiękowego. Współczesny kompozytor został zwolniony z wszelkich możliwych konwencji jako nakazów i postawiony w obliczu nieokreślonej materii brzmieniowej. Twórcy zaczęli poszukiwać takich środków wyrazu muzycznego, których nie można było uzyskać za pomocą dotychczasowych instrumentów. Pierwszym krokiem było wprowadzenie ćwierć tonów i jeszcze mniejszych odległości. Aby rozszerzyć materiał dźwiękowy w praktyce wykorzystano ELEKTRONIKĘ.

Próby z tzw. muzyką elektroniczną zapoczątkowały specjalnie do tego powołane studia muzyki elektroakustycznej, jak również muzyki konkretnej - gdzie za materiał dźwiękowy posłużyły różnego rodzaju dźwięki takie jak np: warkot motoru, głos ludzki, czy śpiew ptaka. Również instrumenty tradycyjne zaczęto traktować w nowy, nieznanym dotychczas sposób. Amerykański kompozytor John Cage usunął z fortepianu mechanizm młoteczkowy zastępując go palcami lub pałeczkami instrumentów perkusyjnych poprzez wprowadzenie na struny i pomiędzy nie śruby, luźne nakrętki lub uszczelki gumowe. Z czasem okazało się że ta nowa forma ekspresji łatwiej trafia do słuchacza.

Zbigniew Ziółek PROMOCJA1@AOIA.PL